

Isaac Asimov

DRUHÁ

NADÁCIA

Tretia kniha

Ljndeni

Druhá nadácia

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.lindeni.sk
www.albatrosmedia.sk

Ljndeni

Isaak Asimov

Druhá nadácia – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2020

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Ljndeni

DRUHÁ NADÁČIA

Isaac Asimov

**DRUHÁ
NADÁCIA**

Z angličtiny preložil Patrick Frank

Ljndeni

Copyright © 1953, 1981 by the Estate of Isaac Asimov
Illustration de couverture Alain Brion © Éditions Gallimard
Translation © Patrick Frank, 2020

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-1917-9

ISBN e-knihy 978-80-566-1966-7 (1. zverejnenie, 2020) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-1967-4 (1. zverejnenie, 2020) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-1965-0 (1. zverejnenie, 2020) (ePDF)

DRUHÁ NADÁCIA [...] Prvá Nadácia vznikla na periferii, kde bolo Impérium najslabšie, jeho civilizačný vplyv najmenší, jeho bohatstvo a kultúra takmer nulové. [...] Hari Seldon založil druhú Nadáciu, aby udržiavala, vylepšovala a rozširovala jeho dielo. [...] Cieľom druhej Nadácie mala byť ochrana plánu pred nepriateľmi.

Pamiętke Johna W. Campbella Jr.
(1910 – 1971)

OBSAH

	Prológ	II
I. ČASŤ	Mulovo pátranie	15
1.	Dvaja muži a Mul	18
	<i>Prvé intermezzo</i>	34
2.	Dvaja muži bez Mula	37
	<i>Druhé intermezzo</i>	51
3.	Dvaja muži a farmár	52
	<i>Tretie intermezzo</i>	61
4.	Dvaja muži a starší	62
	<i>Štvrté intermezzo</i>	72
5.	Jeden muž a Mul	73
6.	Jeden muž, Mul – a ešte niekto ďalší	87
	<i>Posledné intermezzo</i>	102
2. ČASŤ	Nadačné pátranie	105
7.	Arcadia	108
8.	Seldonov plán	124
9.	Sprisahanci	136
10.	Kríza sa blíži	150

11.	Čierna pasažierka	154
12.	Lord	165
13.	Madam	172
14.	Obavy	179
15.	Cez mreže	194
16.	Začiatok vojny	207
17.	Vojna	220
18.	Duch bájneho sveta	224
19.	Koniec vojny	234
20.	„Viem...“	245
21.	Uspokojivá odpoveď	261
22.	Pravdivá odpoveď	273

PROLÓG

Prvé Galaktické impérium pretrvalo desiatky tisíc rokov. Všetky planéty galaxie zahrnulo pod svoju vládu – niekedy tyranskú, inokedy benevolentnú, no vždy kvalitne organizovanú. Všetci časom zabudli, že môže jestvovať aj iná forma existencie.

Všetci, až na Hariho Seldona.

Hari Seldon bol posledný veľký vedec prvého Impéria. Bol to on, kto naplno rozvinul vedeckú disciplínu nazývanú psychohistória. Jeho veda predstavovala kvintesenciu, najhlbšie jadro sociológie – ľudské správanie sa v nej redukovalo na matematické rovnice.

Konanie jednotlivca je nepredvídateľné, ale Seldon zistil, že správanie dostatočne veľkého davu sa dá štatisticky spracovať. Čím väčší dav, tým vyššia úroveň dosiahnutej presnosti. No a on pracoval s masami na úrovni celej galaxie, ktoré sa v tom čase ráтали na kvintilióny.

Bol to on, kto napriek všetkému zdravému rozumu a všeobecnému presvedčeniu predpovedal, že úžasné Impérium, ktoré vyzeralo skalopevne, v skutočnosti už dávno upadlo do štádia rozpadu a zmaru. Predpovedal (alebo vypočítal svojimi rovnicami a interpretoval z ich symboliky, čo je to isté), že ak galaxii nikto nepomôže, čaká ju tridsaťtisíc rokov anarchie a utrpenia, kým sa v nej znova objaví jednotná vláda.

Rozhodol sa, že túto situáciu napraví – zvráti aktuálny stav, čo v konečnom dôsledku obnoví poriadok a civilizáciu nie za tridsať, ale za jedinú tisícku rokov. S týmto cie-

lom založil dve vedecké kolónie, ktoré nazval jednoducho Nadácia. Celkom úmyselne ich umiestnil na „opačné konce galaxie“. Jedna vznikla priamo pred očami verejnosti, takpovediac vo svetle reflektorov. Existencia druhej rýchlo zanikla v hlbokom tichu.

Romány *Nadácia* a *Nadácia a Impérium* opisujú prvé tri storočia prvej Nadácie. Vznikla ako malá komunita encyklopedistov stratených v prázdnote galaktickej periferie. Pravidelne tam čelila krízam, v ktorých jej rozhodovanie obmedzovali premenné faktory ľudských vzťahov v kombinácii so spoločenskými a s ekonomickými trendmi danej doby. Mohla sa posunúť len istým smerom, a keď to urobila, zakaždým sa pred ňou otvorili celkom nové obzory. Všetko išlo podľa plánu dávno mŕtveho Hariho Seldona.

Prvá Nadácia mala nepomerne vyššiu úroveň vedy ako zvyšok galaxie, a tak postupne ovládla barbarské planéty vo svojom okolí. Úspešne čelila vojnovým vládcom, ktorí využili rastúcu anarchiu a odtrhli sa od umierajúceho Impéria. Úspešne čelila aj zvyškom samotného Impéria pod velením posledného silného imperátora a posledného schopného generála.

Potom však musela čeliť niečomu, čo nedokázal predpovedať ani veľký Hari Seldon – obrovskej moci jediného človeka či skôr mutantu. Tento tvor známy pod prezývkou Mul sa narodil so schopnosťou meniť emočné nastavenie ľudskej mysle. Z najtrpkjších nepriateľov si robil najoddanejších sluhov. Žiadna armáda sa mu nemohla postaviť, lebo po jeho zásahu to jednoducho nechcela. Pod jeho tlakom padla aj prvá Nadácia a Seldonov plán sa rozpadal.

Stále však ostávala záhadná druhá Nadácia – cieľ všetkého pátrania. Mul ju musí nájsť, aby ovládol celú galaxiu.

PROLÓG

Verný zvyšok prvej Nadácie ju musí nájsť, aby mu v tom zabránil. Ale kde? To nik nevie.

Kniha, ktorú držíte v rukách, je príbehom pátrania po druhej Nadácii.

I. ČASŤ

Mulovo pátranie

MUL [...] Po páde prvej Nadácie sa začali rysovať aj pozitíva Mulovho režimu. Keď sa Galaktické impérium definitívne rozpadlo, bol to práve Mul, kto vytvoril historicky prvý zjednotený sektor vesmíru v skutočne imperiálnom štýle. Predchádzajúce obchodné impérium porazenej Nadácie bolo nesúdržné a veľmi rozmanité, aj keď mu z úzadia napomáhali predpovede psychohistórie. Nedá sa porovnať s pevne riadenou Úniou svetov s Mulom v čele, najmä počas takzvanej „éry pátrania“ [...]

GALAKTICKÁ ENCYKLOPÉDIA *

---

* Všetky citácie z Galaktickej encyklopédie sú reprodukované zo 116. vydania z roku 1020 n. l. Použité s dovolením Galaktickej tlačovej služby na Terminuse.

I

DVAJA MUŽI A MUL

Encyklopédia hovorí o Mulovi a jeho impériu ešte oveľa viac, takmer nič z toho sa však netýka priamo našej témy a väčšina je aj tak na naše účely jednoducho nezaujímavá. Heslo rozoberá najmä ekonomické podmienky, ktoré viedli k vzostupu „Prvého občana Únie“, ako znel Mulov oficiálny titul, a ekonomické zmeny, ktoré rozbehla jeho vláda.

Ak sa jeho autor aj pozastavil nad obrovskou rýchlosťou, akou Mul prišiel k moci – z ničoho na kolosálne panstvo za päť rokov –, tak to pred čitateľom tají. Ak ho ešte väčšmi zaskočilo, že sa Mul rovnako rýchlo vzdal ďalšej expanzie v prospech konsolidácie dobytých území, nedáva to najavo.

Preto necháme Encyklopédiu bokom a vlastným tempom a spôsobom budeme pokračovať v dejinách Veľkého medzivládia – obdobia medzi prvým a druhým Galaktickým impériom. Začneme na konci piatich rokov konsolidácie.

Z politickej stránky je Únia pokojná. Z ekonomickej prosperuje. Málokto by vymenil mier počas Mulovho pevného zovretia za chaos, ktorý mu predchádzal. Vo svetoch, ktoré pred piatimi rokmi poznali Nadáciu, možno panuje istá nostalgia, no nič viac. Vodcovia Nadácie sú mŕtvi, ak sa nedali na nič využiť, a konvertovaní, ak sa na niečo predsa len hodili.

Z konvertitov je najužitočnejší Han Pritcher, z ktorého je teraz generálporučík.

Za čias Nadácie bol Pritcher iba kapitán a člen ilegálnej demokratickej opozície. Keď Nadácia bez krviprelievania

padla, bojoval proti Mulovi ďalej. Teda, až kým ho Mul neobrátil na svoju stranu.

Nebola to obyčajná konverzia, pri akej človeka presvedčia argumenty druhej strany. Zmenil sa, pretože Mul bol mutant s mentálnymi schopnosťami, vďaka ktorým vedel meniť myslenie obyčajných ľudí, ako sa mu zachcelo. Oni však boli celkom spokojní. Mali dojem, že je to tak správne. Už samotná spokojnosť s konvertovaním bola jeho základným symptómom, no Han Pritcher sa oň už jednoducho nezaujímal.

Teraz sa vracal z piatej veľkej expedície do nekonečnej galaxie za hranicami Únie s úprimnou radosťou veterána hviezdnych ciest a spravodajských služieb, ktorý môže konečne podať hlásenie Prvému občanovi. Na tvári, ktorá vyzerala ako z tmavého dreva bez vlákien, ktoré sa nemôže usmiať bez toho, aby popraskalo, to nebolo vidieť, no vonkajšie prejavy vlastne ani neboli potrebné. Mul videl aj najmenšie detaily ľudských emócií rovnako dobre, ako normálny človek tik v oku druhého.

Pritcher nechal vzdušné vozidlo v starých vicekráľovských hangároch a do paláca šiel pešo, presne ako mu kázali. Necelé dva kilometre šliapal vedľa rovnej vidieckej cesty – tichej a prázdnej. Vedel, že ani v obrovských priestoroch palácového areálu nie je jediný strážca, jediný vojak, jediný ozbrojenec.

Mul nepotreboval ochranu.

Mul sa vedel najlepšie a najúčinnnejšie chrániť sám.

Pritcherovi zneli v ušiach vlastné tlmené kroky a pred ním sa dvíhali neuveriteľne vysoké, neuveriteľne kovové a neuveriteľne pevné steny paláca. Všetko v ňom bolo prehnané a takmer až hektické krivky jeho oblúkov prezrádzali, že sa inšpiroval architektúrou neskorého imperiálneho